

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 35-1912)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Lægeforeninger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 2. maj 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 6. marts 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 2. maj 1912 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 35-1912)

Skrivelse fra Lægeforeningen for Aarhus og Omegn om, at Foreningen er villig til at forny den nugældende Kommunelægekontrakt uforandret indtil 31. Marts 1913.

Til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 6. marts 1913 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 35-1912)

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling om Fornyelse af Overenskomsten med Lægeforeningen for Aarhus og Omegn angaaende Kommunelægeforholdenes Ordning.

"Som det vil være i Byraadets Erindring, blev den mellem Kommunen og Lægeforeningen

for Aarhus og Omegn bestaaende Overenskomst angaaende Kommunelægeforholdenes Ordning her i Byen i April Maaned f. A. fornyet saaledes, at den skulde gælde uforandret indtil 1. April d. A. En Genpart af den Skrivelse af 17. April f. A., ved hvilken dette meddeltes Lægeforeningens Bestyrelse, vedlægges. Under Behandling i Byraadet af Budgettet for 1913 - 14 blev det fra Budgetudvalgets Side udtalt, at Udvalget maatte anse det for rettest, at Overenskomsten fornyedes endnu for 1 Aar, altsaa til

1. April 1914, navnlig fordi man maatte ønske, inden endelig Bestemmelse blev truffen om, hvorvidt den nuværende Ordning af de nævnte Forhold skulde opretholdes, eller om man vilde vende tilbage til den tidligere Ordning: et begrænset Antal Kommunelæger med fast Løn, at erfare, hvorledes de paagældende Udgifter stillede sig ifølge Regnskabet for 1912-13. Byraadet sluttede sig til Udvalgets Forslag paa dette Punkt, saaledes at der paa Budgettet for 1913-14 opførtes de Beløb, som maatte anses nødvendige under den Forudsætning, at den nuværende Ordning opretholdtes i dette Regnskabsaar.

Under Forhandlinger, som derefter ere indledede mellem et af Lægeforeningen nedsat Udvalg og Budgetudvalget, har imidlertid det førstnævnte Udvalg gjort gældende, at man fra Lægeforeningens Side - da de usikre Forhold var uheldige for Lægerne - maatte stille det som en Betingelse for Overenskomstens uforandrede Fornyelse, at den fornyedes for i det mindste 2 Aar, altsaa til 1. April 1915. Budgetudvalget har ment, at Kommunen burde imødekomme Lægerne i saa Henseende, og tillader sig altsaa at indstille til Byraadet, at Overenskomsten fornyes uforandret for de nævnte 2 Aar og saaledes, at den for at ophøre maa opsiges med 4 Maaneders Varsel, tidligst altsaa til 1. April 1915.

Under Hensyn til de forholdsvis meget betydelige Udgifter, som den nuværende Ordning af Kommunelægeforholdene medfører for Kommunen, blev det under de nævnte Forhandlinger fra Lægernes Side udtalt, at Kommunelægerne ønskede en ny Instruks fra Byraadet med Hensyn til den stedfindende Uddeling af Mælk til fattige Patienter, for at denne Uddeling kunde indskrænkes, eventuelt, hvad Lægerne i og for sig helst saa, helt bortfaldt. Derhos ansaa Lægerne det ogsaa for heldigst, at det fra Kommunens Side udtrykkelig udtaltes, at Havregryn, Kakao og lignende diætetiske Næringsmidler saavel som hvad der falder ind under Begrebet "Lüksusmedicin", ikke maatte uddeles af Kommunelægerne. Budgetudvalget udbeder sig i Henhold hertil Bemyndigelse af Byraadet til efter Forhandling med Fattigudvalget at udfærdige saadanne og lignende Instrukser for Kommunelægerne. "

Formanden forelagde Indstillingen.

Simonsen anbefalede Indstillingen Den nuværende Ordning med frit Lægevalg var en stor Fordel for de fattige og burde bibeholdes, hvilket sikkert ogsaa lod sig gøre, da Lægerne vist var paa det Rene med, at de stod sig bedst ved denne Ordning, fordi den sikrede dem mod Tab. Antagelig var Lægerne ogsaa saa tilfredse med Ordningen, at de vogtede sig for at stille altfor store Fordringer. Det var forstaaeligt nok, at Lægerne ønskede at være fri for Uddelingen af Mælk, Havregryn, Kakao og lignende, men hvorledes denne Uddeling skulde ordnes, kunde ikke fastslås nu, derom maatte der forhandles med Fattigudvalget, men man maatte vel helst vente med denne Forhandling, til der efter Byraadsvalget var kommet et nyt Fattigudvalg. Naturligvis kunde Fattigvæsenet umuligt føre en saadan Kontrol med denne Uddeling, at intet Misbrug fandt Sted, men det havde dog vist mere Kendskab til de Folk, der skulde have gratis Mælk eller diætiske Næringsmidler, end Lægerne, saaledes at der med Hensyn til Uddelingen heraf sikkert kunde træffes en bedre Ordning end den nuværende.

Formanden troede nok, der kunde gennemføres en noget skarpere Undersøgelse, hvis Uddelingen overgik til Fattigvæsenet.

Mikael Johansen anbefalede den foreslaaede Ordning og mente, at det vilde være heldigst at vente med at træffe Bestemmelse om Uddelingen af Mælk, Kakao o. 1., til der var kommet et nyt Fattigudvalg. Der var intet at sige til, at Lægerne fik 8 Kr. for hver Hovedperson, men det var dog vist nogenlunde sikkert, at den nuværende Ordning blev noget misbrugt af ret velstillede Folk. Det uheldige laa i, at der blev brugt vel megen Luksusmedicin. Ligeledes var det uheldigt, at man købte Havregryn paa Apoteket.

Møller skulde gerne indrømme, at Ordningen med frit Lægevalg var meget human, men den var ogsaa ret dyr, navnlig fordi den let førte til, at man søgte Læge mere end man ellers vilde. Da det ikke var let at skelne mellem, hvem der virkelig var trængende og hvem ikke, blev den gratis Lægehjælp sikkert ogsaa benyttet af Folk, som nok selv kunde betale. Under alle Omstændigheder vilde der sikkert kunne spares en Del, hvis der ikke blev saa mange Læger at vælge imellem, men kun en 4-5 Stykker. Taleren henstillede at overveje en saadan Ordning. Uddelingen af Mælk, Kakao, Havregryn o. l. vilde det være rigtigst helt at henlægge under Fattigudvalget.

Olesen bemærkede, at det vilde blive nødvendigt for Fattigvæsenet at antage endnu en Undersøger, hvis det skulde overtage Uddelingen af diætiske Lægemidler. Skulde der ske

nogen Misbrug med Uddelingen af Mælk, var det ikke det værste, da Mælken ikke blev betalt med Apotekerpriser. Taleren indsaa ikke, at man vilde opnaa andet end at skabe Utilfredshed til alle Sider ved at indskrænke det fri Lægevalg. Han anbefalede Indstillingen samt Tanken om at fastslaa Ordningen for Uddeling af Mælk etc. efter Forhandling med det kommende Fattigudvalg.

Simonsen var overbevist om, at alle Socialdemokrater vilde modsætte sig Hr. Møllers Tanke om at indskrænke det fri Lægevalg. En Ordning, som den Hr. Møller havde peget paa, med 4-5 Embedslæger, vilde ingen være tjent med, og den vilde maaske endda blive dyrere end den nuværende, fordi der antagelig vilde falde nogen Refusion bort, ligesom ogsaa Pensionsspørgsmaalet vilde dukke op.

Indstillingen vedtoges.

